

Byerne kommer

Byerne kommer ... eller går ?

Er byerne ikke ved at forsvinde, fordi de har spredt sig med en sådan kraft, at hele kloden idag kan siges at være urbaniseret (ihvertfald for såvidt som alle områder er udsat for en eller anden form for kontrol – ikke dermed sagt, at de er under kontrol). Er det ikke kun administrativt og for turisterne, at byen stadig eksisterer ?

Urbane regioner eller netværk.

Netværksfeber, Mark Wigley. Interessant forelæsning (for sjældent). Måske også interessant ... af arkitekt om arkitektur, men ikke arrangeret af arkitekter.

(ny) hollandsk arkitektur lavet for 30 år siden. Chokerende hvor utidssvarende vores faglige praksis er. Fra at symbolisere netværksstrukturerne til at konkretisere netværkssamfundet ... at arbejde med konsekvenserne af netværksudbredelsen: (MW) unsettlement ... (HV) facilitere flows og skabe brudflader.

CoMa / Øresundsregionen: vi ser fremkomsten af de nye urbane regioner som manifestationer af det multikulturelle netværkssamfund.

Hvis byen (udover at være underlagt kontrol) kan karakteriseres som knudepunkter for kapitalstrømninger, kommunikation og forskellige former for service ... hvor er byen så henne, når man kan bestille en ny bog fra Amazon.com og modtage den før den udkommer i boghandlen, når en kirurg kan operere en patient et helt andet sted i verden, når man kan se lokal arabisk TV på Anholt ... ?

To direkte konsekvenser af netværksstrukturernes udbredelse og udbygning:

1. Tribaliseringsprocesserne (stammer som ikke nødvendigvis er stedsbundne): På den ene side den globale elite og på den anden side subkulturer som fodboldsupportere, bikere, Sai Baba tilhængere, som har mere tilfælles med hinanden end de har med naboen, og som i modsætning til tidligere også nemmere (via nettet) finder sammen.

2. Ghattodannelserne (stedsbundne / -afhængige): På den ene side hvordan shoppingindustrien og de multinationale virksomheder lokaliserer sig og på den anden side Vollsmose, Holmen og NIMBY bevægelser, ... ikke (modernistisk) funktionsopdelte zoner.

Man behøver ikke se ghettoen som noget negativt, man kan se den som udtryk for at man simpelthen søger sammen med andre ligesindede. Den oprindelige betydning: spanske og sicilianske ghettoer fra 1100 tallet oprettet på jødernes eget initiativ.

Udviklingen af netværksstrukturerne og fremkomsten af stamme-/ghattodannelser kan opfattes som to modsatrettede tendenser (men de er også komplementære og forudsætter til en vis grad hinanden). I hvert fald virker de sammen om at nedbryde byen som en enhed, idet de (både konkret og konceptuelt) nedbryder dens indre sammenhænge og dens ydre afgrænsninger. Istedet for grænserne mellem byen og landet opstår mange nye og nogengange vanskeligt definerlige grænser ... mellem forskellige stammer og enklaver.

Spørgsmålet er om man, med det stadig stigende pres fra befolkningsstrømningerne og markedet, kan opretholde den skandinaviske velfærdsmodel. Om ideen om det selvtilstrækkelige mønstersamfund ikke er forældet i en globaliseret verden ? Om det ikke er mere interessant at undersøge hvad fordelene ved det multikulturelle, fragmenterede og sammenfiltrede netværkssamfund kunne være ? Og hvis denne udvikling alligevel er uundgåelig, er det så egentlig ikke mere interessant at forstærke den, end at modarbejde den (brudflader og flows) ?

LA regionen som model for CoMa: ... fra starten et netværk af byer. Nu et komplekst miljø af by og natur: vilde dyr og planter i byområderne og urbane pakkedløsninger i ørkenen.

Ingen ydre grænser: den urbane region fortsætter langt ud i ørkenen og hele vejen ned til Mexico ... og kommercielt og kulturelt (Hollywood) ud over hele verden.

Hele verden er samlet, alle verdens forskelle og uligheder ... Skid Row og Rodeo Drive, Little Phnom Phen, Thaitown og Little India, sorte ghettoer og gated communities, gaytowns og militærzoner ... et autentisk udtryk for den verden vi lever i ?

Øresundsregionen er ikke LA, men vigtigt at være opmærksom på de tendenser man (bedre) ser dér, for de virker også her.

Hverken det administrative eller det politiske niveau er gearret til at håndtere denne situation. Masse-demokrati (minoritetspartiet ... men for hvem?)

Ankie Hoogvelt: hvis fremtiden ikke ligner fortiden, hvis den istedet er karakteriseret af anarki. Styring: netværk ikke bureaukrati

Udover de mere organisatoriske og funktionelle aspekter har den udvikling, jeg prøver at skitsere, også stor indflydelse på den måde vi oplever vores omgivelser.

Landskaberne er ikke længere så meget bestemt af bygninger og natur ... som af tegn; brandscapes ... og miljøer hvori mange forskellige tilstande og virkeligheder eksisterer sammen, uden nødvendigvis at have noget med hinanden at gøre; schizoscapes.

De nye og udbyggede kommunikationsmidler skaber steder som er ikke-steder, som man ikke rigtig kan føle noget tilhørsforhold til, som når man zapper rundt mellem fjernsynets spredte verdener, strejfer onkring i indkøbscentret / temaparken eller driver afsted i malstrømmen af forskellige kulturer i lufthavnens transitområde.

Og lokaliteter og gruppedannelser der betyder mere end nogensinde før (stammer og ghettoer)

Henrik Valeur

Marts 2002